

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117201605
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117201605.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci žalobkyne: N. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. č. X, v konaní zast. Občianske združenie OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom J. Š. Šikutu 4850/1, 036 01 Martin, IČO: 52 354 237, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o neplatnosti právneho úkonu, o ochranu práv spotrebiteľa, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 15Csp/21/2017 - 172, zo dňa 11. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Súd určuje, že dohoda o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.11.2014 je neplatná. II. Súd určuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 je neplatná. III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 576,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. IV. Vo zvyšku súd žalobu zamieta. V. Žalobkyni súd náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že predmetom sporu sú nároky žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka.

3. Z predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.11.2014 (ďalej „Zmluva o úvere“) mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky v sume 600,- eur s tým, že žalovaná mu mala vrátiť túto sumu zvýšenú o sumu 576,- eur, ktorá pozostáva z odplaty a z úroku vo výške 396,- eur, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 66 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je 30 %, priemerná RPMN 15,89 % a splatnosť úveru do 25.11.2015. Zároveň v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere účastníci uzatvorili aj Dohodu o plnení v splátkach k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „Dohoda o plnení v splátkach“).

4. Súd žalobe žalobkyne o učenie, že Zmluva o úvere je neplatná a o určenie, že Dohoda o plnení v splátkach je neplatná, vyhovel (výroky I., II. rozsudku), pričom vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že v Zmluve o úvere je uvedené, že výška priemernej RPMN splatnej ku dňu podpisovania

zmluvy je 15,89 % a keďže dvojnásobok je 31,78 % a samotný úrok z úveru bol dohodnutý vo výške 66 % ročne, je to viac ako dvojnásobok priemernej RPMN. Súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (podľa ktorého, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom), pretože dojednanie o výške odplaty odporuje ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať v zmysle vykonávacieho predpisu) v spojení s ust. § 1 a ust. § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. (vykonávací predpis v danom prípade - odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne).

4. Námietku žalovaného o nedostatku naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd vyhodnotil ako neopodstatnenú s odkazom na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., z ktorého takýto nárok spotrebiteľovi priamo vyplýva. A keďže súd vyhlásil za neplatnú Zmluvu o úvere, tak je neplatná aj na túto zmluvu nadväzujúca Dohoda o plnení v splátkach, ktorá upravuje podmienky splácania predmetnej Zmluvy o úvere a vzhľadom na prepojenie týchto dvoch titulov je tu daný naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP na určení neplatnosti Dohody o plnení v splátkach.

5. Súd vyhovel žalobe žalobkyne aj do uplatneného nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným žalobkyňi podľa ust. § 451, § 457 Občianskeho zákonníka, nakoľko mal preukázané, že žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 1 176,- eur a žalovaný jej poskytol sumu 600,- eur, žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi ním prijatou sumou a výškou žalobkyňi poskytnutého úveru 600,- eur.

6. Nakoľko súd určil, že Zmluva o úvere je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, potom nie je daný dôvod na určenie jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, čo žalobkyňa tiež v žalobe navrhla, preto v tejto časti súd žalobu zamietol.

7. Vzhľadom na právny názor súdu vo veci a hospodárnosť konania sa súd už k ďalším skutočnostiam týkajúcim sa neprijateľných zmluvných podmienok uvádzaných žalobkyňou (vysokých zmluvných pokút v prípade omeškania splátok, rozhodcovskej zmluvy, dvojakeho uvedenia RPMN v zmluvnej dokumentácii) nevyjadroval a nepovažoval ani za potrebné vykonávať žalobkyňou navrhnutý výsluch svedka T. P., ktorý so žalobkyňou uzatváral Zmluvu o úvere.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorá si však náhradu trov konania výslovne neuplatnila, preto súd žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, sú tu dané dôvody na zrušenie rozhodnutia podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

11. Žalovaný viacmenej zopakoval svoj názor, že v posudzovanom prípade nie je daný naliehavý právny záujem na takom určení súdom, aké navrhla žalobkyňa. Žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia neplatnosti právnej skutočnosti (určenia neplatnosti Zmluvy o úvere) a nie určenia, či tu právo je, alebo nie je. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na znenie platnej právnej úpravy ust. § 137 CSP, že toto nepripúšťa žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, na rozdiel od predchádzajúcej, zrušenej právnej úpravy ust. § 80 písm. c) O. s. p. účinného do 30.06.2016. Určenie, akého sa domáhala žalobkyňa v konaní, ako vyplýva z ust. § 137 písm. c) CSP pripúšťa určovacie žaloby vo vzťahu k právam (už nie k právnym vzťahom ako ust. § 80 písm. c) O. s. p.). Ust. § 137 písm. d) CSP v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu, avšak určenie neplatnosti Dohody o plnení v splátkach nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Za takýto právny predpis nemožno považovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v žiadnom zo svojich ustanovení, ani v ust. § 3 ods. 5 nepripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti.

12. K neplatnosti Zmluvy o úvere ako celku žalovaný uvádza, že závery súdu sú mylné. Ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka umožňuje súdu, aby určil za neplatné jednotlivé neprijateľné zmluvné podmienky, avšak neumožňuje súdu, aby určil neplatnosť celej zmluvy o úvere. Taktiež ust. § 41 Občianskeho zákonníka uvádza, že ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť. Vyhlásenie celej Zmluvy o úvere za neplatnú nemá žiadnu oporu v ustanoveniach vnútroštátneho a ani európskeho práva (poukazuje na rozsudok súdneho dvora EÚ vo veci C-453/10, aj na konkrétne rozsudky všeobecných súdov SR). Obsahom odvolania žalovaného je jeho obšírny názor a zaoberá sa právnou relevanciou rozhodcovskej zmluvy a prípustnosti rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských sporoch, argumentuje odkazom na konkrétne rozhodnutia všeobecných súdov týkajúcich sa posudzovania rozhodcovej zmluvy. Uzatvára, že v posudzovanom prípade sa jedná o platne uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu medzi žalobkyňou a žalovaným, nejde o neprijateľnú a neplatnú rozhodcovskú doložku.

13. V závere odvolania poukazuje žalovaný na odlišné stanoviská sudcov G. O. a T. O. k rozhodnutiam Ústavného súdu SR a doterajšej judikatúre všeobecných súdov SR, zo stanovísk uvedených sudcov vyplýva ich názor, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, nemožno mu však poskytnúť takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu.

14. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že pokiaľ by aj boli v konaní posudzované zmluvy platné, aj tak by bolo nutné úver poskytnutý žalovaným na ich základe považovať za bezúročný a bezpoplatkový, pretože povinné náležitosti zmluvy, ako RPMN je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa a ročná úroková sadzba 66 % je v rozpore s dobrými mravmi a neprimerane vysoká. (Vid' aj rozsudok KS Žilina sp. zn. 9Co/81/2018 zo dňa 26.04.2018, rozsudok KS Nitra sp. zn. 7Co/175/2018 zo dňa 27.06.2019)

15. K vyjadreniu žalobkyne žalovaný uviedol, že naďalej trvá na svojich doterajších písomných podaniach, ktoré sú súčasťou súdneho spisu.

16. Žalobkyňa na podanie žalovaného nereagovala.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil, keď vyslovil absolútnu neplatnosť Zmluvy o úvere a zároveň aj neplatnosť Dohody o plnení v splátkach (ide o dohodu závislú od Zmluvy o úvere). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi, ktoré v tejto súvislosti uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, na tieto dôvody odkazuje. V odvolacom konaní odvolateľ neuviedol iné dôvody než tie, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd. Treba tiež dodať, že odvolanie žalovaného nevychádza z dôvodov odôvodnenia rozsudku okresného súdu, vid' odvolacie dôvody týkajúce sa rozhodcovskej doložky. Potom je správny aj záver okresného súdu o dôvodnosti nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 576,- eur. Odvolací súd v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP iba dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení rozsudku okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a pre ktoré vo zvyšku zamietol, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery.

20. K opakovaným námietkam žalovaného týkajúcim sa naliehavosti právneho záujmu žalobkyne na určení navrhovanom v žalobe odvolací súd dodáva, že § 137 CSP obsahuje demonštratívny výpočet druhov žalôb. Žaloby na plnenie sú upravené v písm. a), žaloby na splnenie povinnosti a žaloby na vyporiadanie práv v písm. b), klasická určovacia žaloba v písm. c), pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, a v písm. d) je upravená žaloba o

určenie právnej skutočnosti, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis (napr. zákonník práce, zákon o dobrovoľných dražbách, s účinnosťou od 01.01.2018 aj ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z.).

21. V prejednanom prípade žalobu podala žalobkyňa - spotrebiteľ, kedy otázku naliehavého právneho záujmu na ňou požadovanom určení je treba právne posúdiť so zreteľom na osobitnú právnu úpravu pre spotrebiteľa (ako to urobil okresný súd), jeho postavenie a princíp ochrany jeho práv vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj základné interpretačné pravidlo v spotrebiteľských sporoch o ochrane slabšej strany - spotrebiteľa. Nie je možné vopred vylúčiť existenciu naliehavého právneho záujmu v určovacích žalobách v spotrebiteľských veciach bez poznania skutkových okolností prípadu a jeho existenciu je potrebné skúmať vždy vzhľadom na výsledok, ktorý sa má navrhovaným rozhodnutím docieľiť.

22. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, jeho ust. § 11 ods. 4, na ktoré poukázal okresný súd, v znení platnom v čase rozhodovania súdu, uvádza dva druhy žalôb, kde spotrebiteľ v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa môže domáhať svojho práva určením právnej skutočnosti - uvedené ustanovenie umožňuje podať iba žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Ako uviedol v rozhodnutí okresný súd v posudzovanom prípade ide o druh žaloby - určenie neplatnosti Zmluvy o úvere - s ktorým uvedené ustanovenie zákona počíta. (Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami - § 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

23. Okresný súd tiež správne konštatoval, že nakoľko v danom prípade ide aj o žalobu o určenie neplatnosti Dohody o plnení v splátkach, ktorá ale upravuje výlučne podmienky splácania Zmluvy o úvere (ide o akcesorický právny vzťah k Zmluve o úvere), ktorú súd posúdil z dôvodov uvedených v rozhodnutí za absolútne neplatnú (neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka), tak je tu daný naliehavý právny záujem na takomto určení, vzhľadom na prepojenie týchto dvoch zmlúv (závislosť Dohody o plnení v splátkach výlučne od Zmluvy o úvere), hoci inak, ako uviedol okresný súd, ide o požiadavku aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, kedy takéto určenie spadá pod ust. § 137 písm. d) CSP.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa a patril by jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko žalobkyni žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).